

Raportul comun al Eurojust și al Rețelei judiciare europene privind extrădarea cetățenilor UE către state terțe

Data: 25 noiembrie 2020

URL: <https://europa.eu/!Mq86rd>

În hotărârea sa din 2016, *Petruhhin*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a introdus obligații specifice pentru statele membre care nu își extrădează propriii resortisanți și care primesc o cerere de extrădare pentru urmărirea penală a unui cetățean al UE care este resortisant al altui stat membru și care și-a exercitat dreptul la liberă circulație.

La 4 iunie 2020, Consiliul a solicitat Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și Rețelei judiciare europene (RJE) să analizeze modul în care cazurile de cereri de extrădare a cetățenilor UE sunt gestionate în practică de statele terțe și să transmită rapoarte Consiliului până la 1 decembrie 2020.

Scopul acestui raport comun al Eurojust și al RJE este de a informa Consiliul cu privire la principalele dificultăți întâmpinate de practicieni din domeniu. Raportul se bazează pe o analiză a cazurilor Eurojust înregistrate după pronunțarea în septembrie 2016 a hotărârii în cauza *Petruhhin* și pe experiența RJE. Prin urmare, raportul nu are ca scop să ofere o prezentare generală exhaustivă a tuturor problemelor posibile ridicate de jurisprudența menționată anterior la nivelul UE, ci se concentrează doar pe problemele identificate de Eurojust și de RJE în cazurile lor.

Raportul confirmă faptul că aplicarea jurisprudenței CJUE privind extrădarea cetățenilor UE ridică mai multe probleme de natură practică și juridică și că Eurojust și RJE au jucat un rol important în facilitarea cooperării dintre statele membre implicate și, uneori, și în cooperarea cu țările terțe.

Cele mai relevante aspecte identificate, însoțite, dacă este posibil, de recomandările Eurojust/RJE, sunt următoarele:

- Incertitudini cu privire la domeniul de aplicare al jurisprudenței CJUE.
 - lipsa de claritate cu privire la obligațiile care îi revin statului membru solicitat în cazul unei cereri de extrădare pentru executarea unei pedepse privative de libertate;
 - posibila aplicare a mecanismului de consultare în cazurile care nu îndeplinesc toate condițiile jurisprudenței CJUE.

Se recomandă clarificarea suplimentară a domeniului de aplicare al jurisprudenței CJUE.

- Aspecte de natură practică și juridică privind procedura de consultare.
 - dificultăți în identificarea autorităților competente din statul membru de cetățenie;
 - practici diferite referitoare la informațiile necesare care trebuie furnizate statului membru de cetățenie cu privire la cererea de extrădare;
 - incertitudini cu privire la statul membru care ar trebui să fie responsabil cu traducerea informațiilor furnizate statului membru de cetățenie și să suporte costurile aferente;
 - practici diferite referitoare la termenele stabilite pentru decizia statului membru de cetățenie cu privire la urmărirea penală a persoanei căutate;

- practici diferite referitoare la tipul de evaluare efectuată de statul membru de cetățenie atunci când decide dacă să pună persoana căutată sub urmărire penală;
- incertitudini cu privire la instrumentul de cooperare judiciară care trebuie utilizat pentru a asigura urmărirea penală în statul membru de cetățenie, în special dacă pragurile pentru emiterea unui mandat de arestare național și/sau a unui mandat european de arestare nu sunt respectate;
- relevanța abordării nu doar a chestiunii privind competența, ci și a chestiunii referitoare la țara care este cea mai în măsură să desfășoare urmărirea penală și, în consecință, să prevină impunitatea;
- tensiunile dintre obligațiile care decurg din legislația UE, pe de o parte, și obligațiile care decurg din tratatele bilaterale și multilaterale privind extrădarea, pe de altă parte.

Se recomandă furnizarea unor clarificări suplimentare cu privire la aspectele menționate mai sus.

- Rezultatele procedurii de consultare.
 - În marea majoritate a cazurilor examinate, procedura de consultare activată de statul membru solicitat nu a dus la urmărirea penală a cetățeanului UE în statul membru de cetățenie al acestuia. Un astfel de mecanism pare a fi util numai în cazul în care este deja în curs o procedură paralelă împotriva persoanei căutate în statul membru de cetățenie.
- Rolul Eurojust și al RJE.
 - Atât Eurojust, cât și RJE au jucat și vor continua să joace un rol important în asistarea și sprijinirea autorităților naționale în soluționarea problemelor de natură practică și juridică.

Raportul conține o explicație detaliată a problemelor/recomandărilor practice și juridice menționate mai sus, incluzând alte câteva probleme în curs de soluționare. În plus, au fost furnizate exemple de cazuri (anonimizate), prezentate de Eurojust și RJE, care contribuie la explicarea aspectelor respective.